

**MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. 131 / 2007
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.R.L.,**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de **S.C. X S.R.L.** prin adresa din 23.01.2006, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de **24.01.2006**, asupra contestatiei formulata impotriva Procesului verbal din 09.06.2004 incheiat de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice a judetului – Directia controlului fiscal si are ca obiect:

- **taxa pe valoarea adaugata;**
- **dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;**
- **penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;**
- **impozit pe profit;**
- **dobanzi aferente impozitului pe profit;**
- **penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit.**

Urmare verificarii efectuate la **S.C. X S.R.L.**, organele de inspectie fiscala au transmis procesul verbal contestat Parchetului de pe langa Judecatorie, cu adresa din 01.07.2004, solicitand acestuia inceperea cercetarilor administratorului societatii pentru savarsirea infractiunii de evaziune fiscala prevazuta la art.12 din Legea nr.87/1994 pentru Combaterea evaziunii fiscale, republicata, precum si pentru savarsirea infractiunilor de fals material in inscrieri oficiale prevazuta de art.288 Cod penal, respective uz de fals prevazuta de art.291 Cod penal.

In conformitate cu art.183 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, prin Decizia Agentiei Nationale de Administrare Fiscala din 04.10.2004 s-a suspendat

solutionarea cauzei pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, pentru suma reprezentand:

- **taxa pe valoarea adaugata;**
- **dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;**
- **penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;**
- **impozit pe profit;**
- **dobanzi aferente impozitului pe profit;**
- **penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit;**

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

Prin adresa din 23.01.2006, inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor sub in data de 24.01.2006, **S.C. X S.R.L.** a solicitat reluarea procedurii de solutionare a contestatiei formulata impotriva Procesului verbal din 09.06.2004 avand in vedere Decizia din 13.12.2005 prin care Inalta Curte de Casatie si Justitie a admis actiunea formulata de societate, a anulat Decizia din 04.10.2004 si a dispus Directiei generale de solutionare a contestatiilor reluarea procedurii de solutionare a contestatiei.

Prin adresele din 06.02.2006, 21.02.2006, 17.03.2006, 03.04.2006 si 03.07.2006, Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat Parchetului de pe langa Judecatorie stadiul cercetarilor administratorului **S.C. X S.R.L.**

Prin adresa din 18.07.2006, Parchetul de pe langa Judecatorie a comunicat Directiei generale de solutionare a contestatiilor ca dosarul a fost restituit Inspectoratului de politie judetean in data de 17.05.2006.

Prin adresele din 04.08.2006 si respectiv, din 04.09.2006, Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat Inspectoratului de politie judetean informatii despre stadiul cercetarii administratorului **S.C. X S.R.L.** impotriva caruia a fost formulata plangere penala catre Parchetul de pe langa Judecatorie, prin adresa din 01.07.2004, de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice.

Inspectoratul judetean de politie, prin adresa din 13.09.2006 inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor in data de 04.10.2006 comunica faptul ca *”dosarul a fost inaintat catre Parchetul de pe langa Judecatorie la data de 28.07.2006.”*

De asemenea, Inspectoratul judetean de politie prin adresa din 17.11.2006 inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor in data de 24.11.2006 comunica ca *„au fost efectuate cercetari fata de H J , administrator al S.C. N S.R.L. si fata de G N, administrator al S.C X S.R.L., sub aspectul savarsirii infractiunilor de evaziune fiscala, fals material in inscrisuri oficiale si uz de fals. La data de 28.07.2006, dosarul a fost inaintat catre Parchetul de pe langa Judecatorie cu propunere de trimitere in judecataa invinuitului H J pentru savarsirea infractiunii prevazuta de art.12 lit.b) din Legea nr.87/1994 republicata, totodata fiind propusa neinceperea urmaririi penale fata de G N sub aspectul savarsirii infractiunilor prevazute de art.12 lit.b) din Legea nr.87/1994, art.288 si art.291 Cod penal.”*

I.S.C. X S.R.L. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de catre organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice, precizand urmatoarele:

In anul 2001, S.C. X S.R.L. a achizitionat un imobil cu teren in suprafata de 521 mp in Str. F, cu scopul de a ridica pe acest teren o investitie noua, in scopul dezvoltarii afacerii societatii prin realizarea unui lant de desfacere propriu, respectiv spatiu de depozitare pentru vanzarea de marfuri provenite din productia realizata de societate, precum si spatii destinate inchirierii.

Societatea a inregistrat in evidenta contabila achizitia imobilului pe baza facturii fiscale din data de 29.06.2001 si a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Societatea precizeaza ca a respectat prevederile art.19 si 25 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.17/2000, a achitat toate obligatiile legale ce conditioneaza exercitarea dreptului de deducere a TVA, respectiv a inregistrat bunul achizitionat pe baza de factura, a solicitat furnizorului copie dupa documentul care atesta faptul ca este platitor de taxa pe valoarea adaugata si copie dupa certificatul de inregistrare fiscala al acestuia.

Totodata, societatea sustine ca *"pentru a-si intari dreptul de proprietate asupra activelor cumparate"* a solicitat vanzatorului intocmirea contractului de vanzare - cumparare, autentificat sub in data de 11.10.2001.

In ceea ce priveste constatarea organelor de inspectie fiscala conform careia S.C. N S.R.L. este societate de tip *"fantoma"*, S.C X S.R.L. sustine ca insasi organele de inspectie fiscala in procesul verbal incheiat au constatat ca aceasta societate a depus bilantul contabil la 30.06.2001 si la 31.12.2001, declaratii privind obligatiile de plata la buget si deconturi de taxa pe valoare adaugata, iar factura fiscala face parte din carnetul de facturi ridicat de S.C N S.R.L. in data de 21.01.2001 .

Astfel, S.C. X S.R.L. nu poate fi raspunzatoare pentru faptul ca S.C. N S.R.L. nu a inregistrat in contabilitate operatiunea de vanzare a imobilului si a terenului aferent.

Referitor la constatarea organelor de inspectie fiscala, conform careia imobilul din O *"este locuinta personala a asociatilor societatii drept pentru care cheltuielile aferente acesteia nu sunt cheltuieli deductibile iar TVA - ul pe care societatea si l-a dedus pe parcursul constructiei nu este deductibil"*, societatea sustine ca aceasta este eronata, precizand faptul ca investitia realizata are legatura nemijlocita cu activitatea sa economica, este proprietatea S.C. X S.R.L., deci nu apartine asociatilor, imobilul si terenul aferent fiind gajat in favoarea Bancii Comerciale pentru garantarea de credite folosite pentru finantarea activitatii societatii.

Prin urmare, investitia are legatura cu activitatea desfasurata si nu se pot aplica prevederile art. 24 din Legea nr.345/2002, republicata.

Totodata, societatea sustine ca ar fi beneficiat de dreptul de deducere a cheltuielilor aferente imobilului si in situatia in care acesta ar fi fost folosit ca si locuinta, conform prevederilor art.9 din Legea nr.414/2002 si ale Hotararii Guvernului nr.859/16.08.2002.

S.C. X S.R.L. precizeaza ca a respectat prevederile art.9 si art.11 din Legea nr.414/2002, in sensul ca desi a inregistrat eronat cheltuieli cu amortizarea aferenta mijlocului fix *"cladire F"* totusi, in luna octombrie 2003, a procedat la regularizarea calculului amortizarii, prin stornarea cheltuielilor cu amortizarea, astfel incat organele de inspectie fiscala in mod nelegal au procedat la calculul impozitului pe profit suplimentar, dobanzilor si penalitatilor aferente.

Referitor la constatarea organelor de inspectie fiscala, conform careia cheltuiala cu amortizarea imobilului din strada T nu este deductibila deoarece nu contribuie la realizarea de venituri, societatea

sustine ca aceasta constatare este eronata, invocand in acest sens prevederile art.9 alin.7 lit.h si art.11 alin.1 din Legea nr.414/2002. Mijlocul fix (imobil) situat in str. T este pus in functiune partial si este o investitie in curs de realizare avand drept scop stabilirea sediului firmei, birouri, spatii de depozitare si spatii de pastrare a arhivei societatii.

In ceea ce priveste impozitul pe cladiri si terenuri, societatea sustine ca a achitat impozitul pe cladiri si terenuri aferent imobilului aflat in proprietatea societatii si care nu apartine asociatilor, asa cum eronat au constatat organele de inspectie fiscala si pentru care nu au acordat dreptul de deducere aferent acestor cheltuieli.

II.Prin procesul verbal incheiat in data de 09.06.2004, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice, au constatat urmatoarele:

In data de 11.10.2001 societatea a achizitionat de la S.C. N S.R.L. imobilul situat in strada F si a inregistrat in evidenta contabila achizitia acestui imobil in baza facturii din care taxa pe valoarea adaugata.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca la data inregistrarii in contabilitate a facturii, respectiv in luna iunie 2001, societatea vanzatoare nu era proprietara imobilului, aceasta intrand in posesia imobilului in data de 24.08.2001.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca respectivul contract de vanzare cumparare incheiat de cele doua societati a fost incheiat la aproape 4 luni de la facturare, iar plata tranzactiei s-a efectuat in numerar.

Prin adresa din 01.06.2004 Administratia finantelor publice a sectorului 2 a comunicat faptul ca S.C. N S.R.L. este o societate de tip "fantoma", aceasta nedepunand toate raportarile semestriale si deconturile de taxa pe valoarea adaugata pentru anul 2001.

Din decontul de taxa pe valoarea adaugata aferent lunii in care a avut loc facturarea, precum si din lunile urmatoare a rezultat faptul ca S.C. N S.R.L. nu a inregistrat taxa pe valoarea adaugata colectata, iar din declaratiile privind obligatiile la bugetul de stat a rezultat ca operatiunea de vanzare a imobilului din strada F nu este inregistrata.

De asemenea, prin adresa mentionata mai sus s-a precizat ca S.C. N S.R.L. nu a desfasurat activitate in anul 2000, in anul 2001 a depus declaratii privind obligatiile de plata la bugetul statului in perioada

ianuarie, mai - iulie, dupa aceasta data societatea nu a mai desfasurat activitate.

Urmare celor de mai sus, organele de inspectie fiscala au stabilit ca S.C. X S.R.L. nu poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata, conform prevederilor art.29 si art.19 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.17/2000.

Pentru neplata in termen a taxei pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

Referitor la cladirea din O, organele de inspectie fiscala au constatat ca aceasta cladire este locuinta personala a asociatilor societatii si au stabilit ca nedeductibile cheltuielile aferente si taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Urmare faptului ca nu s-a putut determina pe fiecare luna in parte cuantumul cheltuielilor aferente construirii imobilului si in conformitate cu prevederile art.24 alin.(2) lit.a din Legea nr.345/2002, organele de inspectie fiscala au calculat taxa pe valoarea adaugata, aferenta valorii imobilului dat in folosinta.

Pentru neplata in termen a taxei pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

In ceea ce priveste impozitul pe profit, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a dedus cheltuieli care nu sunt aferente veniturilor, incalcand prevederile art.7 alin.(1) si art.9 alin(1) din Legea nr.414/2002.

Astfel, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada ianuarie - mai 2003, societatea a dedus amortizare retroactiv pentru perioada iulie 2001 - aprilie 2003, aferenta imobilului din strada F, amortizare considerata cheltuiala nedeductibila conform art.7 si art.9 din Legea nr.414/2002.

Prin urmare, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii un impozit pe profit suplimentar de plata, dobanzi aferente si penalitati de intarziere aferente.

In perioada octombrie 2002 - martie 2004, societatea a dedus in mod eronat cheltuiala cu amortizarea aferenta imobilului situat in O, strada T, intrucat imobilul nu contribuie la producerea de venituri.

Urmare celor de mai sus, organele de inspectie fiscala au calculat in sarcina societatii un impozit pe profit suplimentar de plata, dobanzi si penalitati de intarziere.

De asemenea, in luna iulie 2003, societatea a dedus in mod nelegal cheltuiala cu impozitul pe cladiri si terenuri, aferent imobilului din strada T, cheltuiala considerata nedeductibila conform art.9 alin.7 lit.h din Legea nr.414/2002 de catre organele de inspectie fiscala, motiv pentru care au stabilit in sarcina societatii un impozit pe profit suplimentar, dobanzi si penalitati de intarziere.

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

1.Referitor la taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea avea dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale de achizitie a unui imobil care nu are completate toate datele prevazute de formular.

In fapt, in data de 29.06.2001, societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in factura fiscala reprezentand achizitionarea unui imobil situat in str. F de la S.C. N S.R.L.

In urma verificarilor, organele de inspectie fiscala in temeiul art.19 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in factura fiscala mentionata mai sus, intrucat aceasta nu este document intocmit conform legii.

In drept, art.19 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, precizeaza:

“Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;

b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factură fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18.”

Totodată, pct.10.6 din Hotararea Guvernului nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata dat in aplicarea art.18 din aceeași ordonanța, se precizează:

“10.6. Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, referitoare la:

[...]

g) bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanță și de Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora;”

Articolul 25 lit.B pct.b din Ordonanța de urgenta a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, precizează:

“b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului;”

Prin urmare, potrivit prevederilor enunțate mai sus, beneficiarul era obligat ca la data primirii facturii de la furnizor să verifice întocmirea corectă a acesteia și să solicite actul doveditor al calității de platitor de taxa pe valoarea adăugată.

Referitor la întocmirea corectă a documentelor de aprovizionare, având în vedere prevederile legale menționate anterior, se reține că prin art.7 din Hotararea Guvernului nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă se prevede:

“Inscrierea datelor în aceste formulare se face potrivit reglementărilor cuprinse în normele generale privind documentele justificative și financiar contabile ” .

Prin pct.119 din Hotararea Guvernului nr.704/1993 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 se defineste notiunea de document justificativ, respectiv:

“Potrivit art. 6 alin. (2) din Legea contabilitatii nr.82/1991, orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un in scris ce sta la baza inregistrarii in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ .

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;**
- b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;**
- c) numărul și data întocmirii documentului;**
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);**
- e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;**
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;**
- g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;**
- h) alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate.”**

Avand in vedere dispozitiile legale enuntate anterior, se retine ca pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata contribuabilul trebuie sa justifice ca bunurile sunt destinate nevoilor firmei si se afla in proprietatea acestora, taxa este inscrisa intr-o factura fiscala intocmita conform legii cu toate datele prevazute de formular si bunurile sunt destinate realizarii de operatiuni impozabile.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, se retine ca societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale din 29.06.2001, aflata in copie la dosarul cauzei, emisa de S.C. N S.R.L. reprezentand achizitionarea unui imobil de la aceasta societate.

Din analiza constatarilor organelor de inspectie fiscala, se retine ca acestea nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale din 29.06.2001 emisa de S.C. N S.R.L. intrucat aceasta nu este document intocmit conform legii, desi contestatoarea avea obligatia indeplinirii acestei cerinte pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

Astfel, din analiza facturii fiscale din 29.06.2001, anexata in copie la dosarul cauzei, se retine ca aceasta nu indeplineste conditia de document justificativ intrucat **nu sunt completate toate datele prevazute de formular** respectiv, nu are completata rubrica referitoare la datele de identificare ale furnizorului, respectiv sediul acestuia (localitate, strada si numarul) conform formularului.

Avand in vedere faptul ca factura fiscala din 29.06.2001 emisa de S.C. N S.R.L. nu indeplineste calitatea de document justificativ intrucat nu are completate toate datele prevazute de actele normative invocate mai sus, organele de inspectie fiscala in mod legal nu au acordat S.C. X S.R.L. dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta acestei facturi intrucat nu au fost respectate conditiile legii pentru completarea corecta a acesteia.

Mai mult de atat, in ceea ce priveste concluzia din Raportul de expertiza contabila potrivit careia *“S.C. X S.R.L. a avut la dispozitie in momentul inregistrarii TVA deductibila, toate documentele care sa-i confere dreptul de deducere a TVA din aceasta tranzactie”* respectiv *“Factura fiscala din 29.06.2001 care atesta ca S.C. X S.R.L. a achizitionat imobilul de la S.C. N S.R.L. , dovada ca S.C. N S.R.L. este platitoare de TVA...”*, documente aflate in copie la dosarul cauzei, se retine ca necesitatea ca o factura fiscala sa contina toate datele prevazute a fi completate in mod obligatoriu si existenta copiei de pe documentul legal care atesta calitatea de platitor de TVA a furnizorului/prestatorului sunt conditii care trebuie intrunite in mod cumulativ, iar in cazul lipsei uneia dintre acestea, societatea care a inregistrat facturile fiscale in care nu sunt inscise toate informatiile referitoare la adresa furnizorului pierde dreptul de deducere.

Aceste retineri au fost exprimate, intr-o speta similara, si de Directia de specialitate din Ministerul Economiei si Finantelor referitor la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in facturi fiscale care nu au fost completate cu toate datele prevazute de formular si pentru care societatea a prezentat copii a instiintarilor de luare in evidenta ca platitori de taxa pe valoarea adaugata a furnizorilor.

Astfel, prin adresa din 07.05.2007 inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor in data de 07.05.2007, Directia generala juridica precizeaza ca cele doua cerinte prevazute de lege *“sunt cumulative, insa in baza principiului realitatii economice, in conditiile in care adresa furnizorului care apare mentionata pe copia documentului legal care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata si adresa reala a furnizorului sunt identice in toate cazurile, se poate*

considera ca, desi in factura fiscala nu sunt inscrise toate informatiile referitoare la aceasta adresa, societatea in cauza nu pierde dreptul de deducere a taxei pe valoarea daugata, intrucat neindeplinirea primei cerinte este suplinita de intrunirea celei de a doua.”

Or, din documentele existente la dosarul cauzei, se retine ca organele de inspectie fiscala s-au deplasat la sediul social declarat al S.C. N S.R.L. , unde au incheiat Nota de constatare din 04.06.2004 din care rezulta ca societatea “a avut contract de inchiriere pe perioada 10.08.2000 – 10.08.2001, prelungit pana la data de 01.01.2002 pentru o camera din apartament ca sediu social ... din data de 01.01.2002 nu se stie nimic de dl. H J , iar in apartament nu se mai afla nici un document de la firma.”

Mai mult, in urma solicitarii Directiei generale de solutionare a contestatiilor de a se efectua inspectie fiscala la S.C. N S.R.L. Directia generala a finantelor publice a comunicat prin adresa de raspuns din 24.11.2006 inregistrata in data de 12.12.2006 ca “organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de inspectie fiscala nu au putut identifica S.C. N S.R.L. la domiciliul fiscal declarat. Urmare acestui fapt s-a inceput procedura de declarare ca inactiv a acestui contribuabil, in conformitate cu OMFP nr.575/2006.”

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca sediul social declarat de catre S.C. N S.R.L. si adresa reala nu sunt identice, motiv pentru care datele lipsa din factura fiscala emisa de catre aceasta societate nu pot fi suplinite cu informatiile din instiintarea de platitor de taxa pe valoarea adaugata, contestatoarea pierzandu-si dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale din 29.06.2001.

Avand in vedere cele de mai sus, precum si faptul ca organele de inspectie fiscala in mod legal nu au acordat societatii dreptul de deducere a taxei pe valoarea daugata inscrisa in factura fiscala in baza careia a fost achizitionat imobilul din Str. F intrucat aceasta nu a fost completata conform legii cu toate datele prevazute de formular respectiv, rubricile referitoare la datele de identificare ale furnizorului: sediul - strada, numar, localitate, contestatia va fi **respinsa ca neintemeiata pentru taxa pe valoarea adaugata.**

2.Referitor la suma reprezentand majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, stabilite prin Procesul verbal din 09.06.2004 se retine ca

stabilirea de majorari si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura taxei pe valoarea adaugata, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al majorarilor si penalitatilor, S.C. X S.R.L. datoreaza si suma cu titlu de majorari si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept "accessorium sequitur principale", drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza **sa fie respinsa ca neintemeiata.**

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

3.Referitor la taxa pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea poate beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta imobilului din str. T in conditiile in care organele de inspectie fiscala au constatat in perioada verificata ca imobilul a fost utilizat drept locuinta personala si nu are legatura cu activitatea economica a societatii.

In fapt, in luna septembrie 2002 societatea a dat in folosinta partial o cladire situata in localitatea O, Str. T.

Urmare a verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca aceasta cladire este locuinta personala a asociatilor societatii motiv pentru care nu au acordat drept de deducere a TVA pe parcursul constructiei.

In drept, art.22 alin.(4) din Legea nr.345/2002, privind taxa pe valoarea adăugată, prevede:

“(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor destinate realizării de:

a) operațiuni taxabile;”

iar la art.24 al aceluiasi act normative se precizeaza:

“(2) Nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

a) operațiuni care nu au legătură cu activitatea economică a persoanelor impozabile;

Având în vedere prevederile legale enunțate mai sus, se reține că societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor destinate realizării de operațiuni taxabile. Mai mult de atât, legea precizează în mod clar că taxa pe valoarea adăugată aferentă unor operațiuni care nu au legătura cu activitatea economică nu poate fi dedusă.

Din documentele anexate la dosarul cauzei rezulta că, ulterior încheierii procesului verbal de control întocmit la data de 09.06.2004, S.C. X S.R.L. a solicitat Consiliului local al orașului O prin cerererea înregistrată la data de 11.06.2004, emiterea unui Certificat de urbanism privind terenul și construcțiile situate în Str. T din orașul O.

Din analiza Certificatului de urbanism emis la data de 08.07.2004 de către Consiliul local al orașului O se reține că la "Obiectivul propus" se menționează "Modificare funcțională a construcției existente locuința – D+P+1E+POD în sediu de societate și locuința de servicii, cu utilități".

Având în vedere cele menționate mai sus, se reține că până la data emiterii certificatului de urbanism, respectiv 08.07.2004, imobilul situat în Str. T era utilizat ca locuință personală, iar începând cu această dată scopul construcției existente se modifică în vederea amenajării sediului societății.

Totodată, începând cu această dată imobilul din Str. T, devenind sediul principal al societății, aceasta poate beneficia de dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată numai în situația în care clădirea este destinată realizării operațiunilor sale taxabile.

De asemenea, la dosarul cauzei este anexată și "Fisa bunului imobil din strada T comuna O" în care este menționat la punctul B "Date referitoare la construcții" la rubrica "Denumire" "Casa de locuit (în construcție)", de unde rezulta încă o dată că destinația imobilului a fost aceea de locuință și nu de sediu al societății așa cum susține contestatoarea.

Mai mult, la dosarul cauzei se află anexată autorizația de construire emisă de Primăria orașului O pe numele S.C. X S.R.L. din care rezulta că se autorizează contestatoarea pentru executarea lucrărilor de "CONSTRUIRE LOCUINȚA – demisol, parter, etaj, pod în str. T".

Prin urmare afirmatia societății potrivit căreia investiția "este în curs de realizare având drept scop stabilirea sediului principal al

firmei, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat asa cum s-a mentionat mai sus, din autorizatia de constructie rezulta ca aceasta constructie a fost locuinta personala, iar din certificatul de urbanism rezulta clar ca imobilul se modifica functional din locuinta in sediu de societate abia la data de 08.07.2004, ulterior lunii septembrie 2002 in care societatea avea inregistrata in evidenta contabila taxa pe valoarea adaugata deductibila aferenta constructiei realizate.

Prin adresa din 15.01.2007 Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat Directiei de specialitate, punctul de vedere privind exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru un imobil care a fost folosit drept locuinta personala.

Prin adresa de raspuns din 13.02.2007, anexata la dosarul cauzei, Directia de specialitate a comunicat faptul ca societatea contestatoarea *“nu avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor pentru realizarea cladirii, intrucat aceasta la data efectuării nu era destinata realizării de operatiuni care sa aiba legatura cu activitatea economica a societatii”*.

Luand in considerare cele prezentate mai sus, prevederile legale in vigoare, precum si documentele aflate la dosarul cauzei, organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata nu este aferenta realizării de operatiuni taxabile si nu poate fi dedusa, fapt pentru care contestatia va fi **respinsa ca neintemeiata** pentru acest capat de cerere.

4.Referitor la suma reprezentand majorari aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, stabilite prin Procesul verbal din 09.06.2004 se retine ca stabilirea de majorari si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura taxei pe valoarea adaugata, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al majorarilor si penalitatilor, S.C. X S.R.L. datoreaza si suma cu titlu de majorari si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”*, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza **sa fie respinsa ca neintemeiata**.

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

5.Referitor la suma reprezentand impozitul pe profit, majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca in mod legal organele de inspectie fiscala au calculate impozitul aferent anului 2003 cu valoarea cheltuielilor cu amortizarea aferente perioadei iulie 2001 - aprilie 2003 in conditiile in care societatea prezinta in sustinerea contestatiei documente, neanalizate de organele de inspectie fiscala, din care rezulta stornarea acestora.

In fapt, in perioada ianuarie - mai 2003, societatea a inregistrat cheltuieli cu amortizarea retroactiv, pentru perioada iulie 2001 - aprilie 2003, aferenta imobilului din Str. F, cheltuieli pe care le-a considerat deductibile la calculul profitului impozabil.

Urmare a verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au stabilit faptul ca aceste cheltuieli cu amortizarea imobilului din Str. F nu sunt deductibile intrucat nu sunt aferente veniturilor din anul 2003 si au procedat la calculul impozitului pe profit.

Prin contestatia formulata societatea precizeaza ca organele de inspectie fiscala nu au luat in considerare faptul ca cheltuielile cu amortizarea au fost stornate in cursul lunii octombrie 2003.

In drept, pentru perioada iulie 2001- iunie 2002 sunt aplicabile prevederile art.4 alin.(1) si alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr.70/1994, republicată privind impozitul pe profit, care precizeaza:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile din livrarea bunurilor mobile, a bunurilor imobiliare pentru care s-a transferat dreptul de proprietate, servicii prestate și lucrări executate, inclusiv din câștiguri din orice sursă, și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, la care se adaugă cheltuielile nedeductibile

(2) Pentru determinarea profitului impozabil, cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente realizării veniturilor și cele considerate deductibile conform prevederilor legale în vigoare.

Când o cheltuială este aferentă mai multor activități, ea se repartizează pe activitățile respective.”

Pentru perioada iulie 2002 - decembrie 2003 sunt aplicabile prevederile art.7 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, care prevede:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

coroborate cu prevederile art.9 al aceluasi act normativ, care precizeaza:

“1) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile.”

De asemenea, la art.11 din Legea nr.15/1994, republicată, privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, se precizeaza:

“Amortizarea mijloacelor fixe se calculează începând cu luna următoare punerii în funcțiune, până la recuperarea integrală a valorii de intrare, conform duratelor normale de funcționare.”

Avand in vedere dispozitiile legale enuntate mai sus, se retine ca profitul impozabil se calculeaza ca diferenta între veniturile obtinute din orice sursa si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora dintr-un an fiscal, la care se adauga cheltuielile nedeductibile. Totodata, se retine ca amortizarea mijloacelor fixe se calculeaza incepand cu luna urmatoare punerii in functiune a mijlocului fix pana la recuperarea integrala a valorii de intrare.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, se retine ca societatea in perioada ianuarie 2003 – mai 2003 a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli cu amortizarea aferenta imobilului situat in str. F, imobil care a fost achizitionat in baza contractului de vanzare-cumparare incheiat la data de 11.10.2001 si autentificat la notariat in data de 11.10.2001.

Totodata, din dosarul cauzei se retine ca organele de inspectie fiscala au stabilit ca aceste cheltuieli cu amortizarea nu sunt aferente veniturilor si ca societatea a dedus in mod eronat cheltuielile cu amortizarea retroactiv pentru perioada iulie 2001-aprilie 2003. Insa din procesul verbal contestat, se retine faptul ca nu rezulta daca organele de inspectie fiscala au analizat la ce data a fost dat in folosinta imobilul.

Prin contestatia formulata societatea precizeaza ca „organul de control nu a luat in considerare nici faptul ca societatea a stornat din

cheltuielile cu amortizarea, in cursul lunii octombrie 2003, suma aferenta acestui obiectiv..." si prezinta in sustinere documente.

Astfel, societatea precizeaza ca „Amortizarea cladirii s-a facut la valoarea initiala, inregistrand pe cheltuiala (6811=2812), iar la momentul controlului aceasta inregistrare era deja stornata cu nota contabila din 31.10.2003 conform fisei contabile anexate.” si anexeaza in sustinere fisa privind amortizarea imobilului din str. F din care rezulta inregistrarea stornarii cheltuielilor de amortizare la care societatea face referire.

Totodata, la dosarul cauzei este anexata si Nota explicativa privind aceasta stornare in care se precizeaza ca „Se storneaza amortisment la cladire F, deoarece s-a stabilit valoarea cladirii si valoarea terenului prin act aditional inregistrat in 01.07.2003 si pana in data respectiva s-a calculat amortisment pentru valoarea de ...

6811 = 2812 01 -220.000

Se face calcul la valoare de ... lei incepand cu august 2003.”

Ori, din documentele aflate la dosarul cauzei nu rezulta daca organele de inspectie fiscala au tinut cont de stornarea privind cheltuielile cu amortizarea imobilului din str. F inregistrate de societate in evidenta contabila la data de 31.10.2003.

In consecinta, avand in vedere cele prezentate mai sus, documentele prezentate de societate in sustinerea contestatiei si neanalizate de organele de inspectie fiscala, organele de solutionare a contestatiilor nu se pot pronunta asupra deductibilitatii din punct de vedere fiscal al cheltuielilor cu amortizarea imobilului situat in str. F, intrucat din documentele aflate la dosarul cauzei nu rezulta carei perioade sunt aferente aceste cheltuieli si daca in respectivul imobil societatea isi desfasoara activitate sau daca a fost dat in folosinta, urmeaza sa se desfiinteze Procesul verbal din 09.06.2004 pentru capitolul privind impozit pe profit, majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, in conformitate cu art.186 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza ca:

“(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutizare.”

6.Referitor la impozitul pe profit, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca cheltuielile cu amortizarea imobilului situat in str. T sunt deductibile la calculul profitului impozabil in conditiile in care imobilul nu concura la realizarea de venituri impozabile.

In fapt, in perioada octombrie 2002-martie 2004, societatea a dedus cheltuieli cu amortizarea aferenta imobilului situat in O, Str.T, desi imobilul a fost utilizat ca locuinta personala de catre asociatii societatii.

Urmare a verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca aceasta cheltuiala cu amortizarea aferenta imobilului situat in Str.T nu este deductibila deoarece imobilul respectiv nu contribuie la producerea de venituri si au calculat impozit pe profit.

In drept, pentru perioada octombrie 2002 – decembrie 2003 sunt aplicabile prevederile art.7 din Legea nr.414/2002, privind impozitul pe profit, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

coroborate cu prevederile art.9 alin.(1) al aceluiasi act normativ, care precizeaza:

“1) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile.”

si alin.(7) care la lit.h) prevede:

***“(7) Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:
h) orice cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau a asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului la valoarea de piață;”***

Aceleasi prevederi au fost mentinute si pentru perioada ianuarie-martie 2004 prin art.21 alin.4 lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Avand in vedere dispozitiile legale enuntate mai sus, se retine ca societatea poate deduce cheltuielile doar daca sunt aferente veniturilor impozabile. Mai mult de atat, legea precizeaza ca aceste cheltuieli facute in favoarea actionarilor sau asociatilor nu sunt deductibile, iar imobilul nu contribuie la realizarea de venituri impozabile.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei si asa cum s-a retinut la pct.2 din prezenta decizie, pana la data emiterii, respectiv 08.07.2004, de catre Consiliul local al orasului O a Certificatului de urbanism, imobilul din str. T a fost utilizat ca locuinta personala de catre asociatii societatii. Prin urmare, se retine ca atata timp cat cladirea este utilizata in scopuri personale, societatea nu realizeaza venituri impozabile prin intermediul ei.

Din dispozitiile legale enuntate anterior, se retine ca cheltuielile facute in favoarea asociatilor societatii nu sunt cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil.

Avand in vedere faptul ca cheltuielile cu amortizarea imobilului din str. T sunt cheltuieli facute in favoarea asociatilor si nu sunt aferente veniturilor impozabile, organele de inspectie fiscala in mod legal nu au acordat drept de deducere acestor cheltuieli.

In ceea ce priveste argumentul societatii conform caruia *“imobilul este in proprietatea S.C. X S.R.L. si deci nu apartine asociatilor, nu locuieste nimeni in imobil si nici nu va fi folosita pentru a locui persoane fizice in ea”*, acesta nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat societatea nu depune in sustinerea contestatiei documente care sa justifice afirmatiile sale si sa inlature constatariile organelor de inspectie fiscala si dovedeste faptul ca societatea nu desfasoara activitate economica in respectivul imobil.

In consecinta, organele de inspectie fiscala in mod legal nu au acordat drept de deducere a cheltuielilor cu amortizarea, fapt pentru care contestatia **se va respinge ca neintemeiata** pentru acest capat de cerere.

7.Referitor la suma reprezentand majorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit stabilite prin procesul verbal din 09.06.2004 se retine ca stabilirea de majorari si penalitati aferente impozitului pe profit, in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul de natura impozitului pe profit, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al majorarilor si penalitatilor, S.C. X S.R.L. datoreaza si suma cu titlu de majorari si penalitati aferente impozitului pe profit reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”*, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza **sa fie respinsa ca neintemeiata**.

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

8.Referitor la suma reprezentand impozit pe profit, majorari de intarziere si penalitati de intarziere, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca cheltuielile cu impozitul pe cladiri si terenuri aferent imobilului din str. T sunt deductibile la calculul profitului impozabil in conditiile in care proprietarul cladirii este S.C. X S.R.L., iar organele de inspectie fiscala au constatat ca imobilul este utilizat drept locuinta personala si nu concura la realizarea de venituri impozabile.

In fapt, in luna iulie 2003 societatea a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli cu impozitul pe cladiri si terenuri aferente imobilului situat in Str.T.

Organele de inspectie fiscala, in urma verificarilor efectuate, au stabilit ca aceste cheltuieli cu impozitul pe cladiri si terenuri nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit intrucat imobilul este utilizat drept locuinta personala si nu concura la realizarea de venituri impozabile si au calculat impozit pe profit, precum si majorari de intarziere si penalitati de intarziere.

In drept, impozitul pe cladiri si impozitul pe teren este reglementat de Ordonanta Guvernului nr.36/2002, republicată, privind impozitele și taxele locale, care la art.4, precizeaza:

“(1) Impozitul pe clădiri este anual și se datorează de către contribuabili pentru clădirile aflate în proprietatea lor, indiferent de locul unde sunt situate și de destinația acestora.”

iar la art.11, prevede:

“Contribuabilii care dețin în proprietate terenuri situate în municipii, orașe și comune, în intravilanul sau în extravilanul localităților datorează impozit pe teren.”

Avand in vedere dispozitiile legale mai sus enuntate, se retine ca orice contribuabil datoreaza pentru cladirile si terenurile aflate in proprietatea sa impozit pe cladiri indiferent care este destinatia cladirii si respectiv impozit pe terenuri.

La art.7 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, se precizeaza:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

Conform Regulamentului nr.704/993 de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991 la capitolul “Cheltuieli cu impozitele, taxele și vărsămintele asimilate”, se precizeaza:

“Contul 635 “Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”

Cu ajutorul acestui cont se ține evidenta cheltuielilor cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate datorate bugetului statului sau altor organisme publice.

În debitul contului 635 “Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate” se înregistrează:[...]

- decontările cu bugetul statului privind impozite, taxe și vărsăminte asimilate, cum sunt: diferențele de preț la gaze și țiței obținute din producția internă, impozitul pe clădiri și impozitul pe terenuri, [...]

Totodata, la pct. 96 lit.a) din acelasi act normativ se precizeaza:

“96. Potrivit legii, contabilitatea cheltuielilor se ține pe categorii de cheltuieli, după natura lor, care se grupează astfel:

a) cheltuieli de exploatare, care cuprind:[...]

- cheltuieli cu impozitele, taxele și vărsămintele asimilate suportate de unitatea patrimonială (impozitul suplimentar pe salarii, impozitul pe clădiri, alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate, cum sunt taxa pentru folosirea terenurilor, taxa asupra mijloacelor de transport și altele);”

Conform normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile enuntate, se retine ca cheltuielile cu impozitele, taxele si varsamintele asimilate acestora din care fac parte impozitul pe cladiri si impozitul pe terenuri se inregistreaza in evidenta contabila in contul 635 si reprezinta dupa natura cheltuielilor, cheltuieli de exploatare.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, respectiv “Fisa bunului imobil din strada T comuna O” emisa de Oficiul national de cadastru, geodezie si cartografie, rezulta ca terenul intravilan in suprafata

de 3602,01 si Casa de locuit (in constructie) se afla in proprietatea S.C. X S.R.L. si a fost intabulat in cartea funciara a localitatii O conform Extrasului de carte funciara din 29.08.2000 eliberat de Judecatorie.

Astfel, se retine faptul ca impozitul pe cladiri si impozitul pe terenuri nu are legatura cu faptul ca societatea nu realizeaza venituri impozabile cu cladirea si terenul aferent acesteia, singura conditie pentru ca impozitul pe cladiri si impozitul pe terenuri sa fie deductibil la calculul profitului impozabil este ca imobilul si terenul aferent sa se afle in proprietatea societatii.

Ori, din documentele anexate la dosarul cauzei, respectiv Extrasului de carte funciara din 29.08.2000 eliberat de Judecatorie si "Fisa bunului imobil din strada T comuna O" emisa de Oficiul national de cadastru, geodezie si cartografie, se retine ca proprietar al imobilului si terenului aferent din str. T este S.C. X S.R.L.

Prin urmare, avand in vedere dispozitiile legale si cele prezentate mai sus, urmeaza ca pentru acest capat de cerere **contestatia sa fie admisa.**

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.10, art.12, art.18, art.19 si art.25 lit.B din Ordonanta Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, art.22, art.24 si art.33 din Legea nr.345/2002, republicată, privind taxa pe valoarea adăugată, art.4 alin.(1) si alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr.70/1994, republicată privind impozitul pe profit, art.7 si art.9 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, art.11 din Legea nr.15/1994, rublicată, privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, art.4 din Ordonanta Guvernului nr.36/2002, republicată, privind impozitele și taxele locale, pct. 96 lit.a) din Regulamentul nr.704/993 de aplicare a Legii contabilității nr.82/1991, art.186 alin.(1) si alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala se

DECIDE

1.Desfiintarea Procesului verbal din data de 09.06.2004 intocmit de catre organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control fiscal, pentru suma reprezentand:

- impozit pe profit;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit;

urmand ca organele de inspectie fiscala, printr-o alta echipa decat cea care a intocmit procesul verbal contestat, sa reanalizeze situatia de fapt pentru aceleasi obligatii bugetare si aceeasi perioada avand in vedere cele retinute in cuprinsul prezentei decizii si actele normative incidente in materie in perioada verificata.

2.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de S.C. X S.R.L. pentru suma reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata suplimentare;
- impozit pe profit;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit.

3.Admiterea contestatiei formulata de S.C. X S.R.L. pentru suma reprezentand:

- impozit pe profit;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.